

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **J. Ł.**

skazanego za czyn z art. 279 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 13 kwietnia 2023 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 21 kwietnia 2022 r.,

sygn. akt IV Ka 1584/19, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 1 kwietnia 2019 r.,

sygn. akt II K 168/16,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Obrońca J. Ł. wniósł do Sądu Najwyższego kasację od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 21 kwietnia 2022 r., sygn. akt IV Ka 1584/19, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 1 kwietnia 2019 r., sygn. akt II K 168/16. W ww. postępowaniu J. Ł. został prawomocnie skazany za czyn z art. 279 § 1 k.k. i inne, za które wymierzono mu ostatecznie karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 810 stawek dziennych grzywny, po 40 złotych każda stawka. W kasacji obrońca zawarł także wniosek o wstrzymanie

wykonania zaskarżonego nią wyroku „w zakresie dotyczącym kary łącznej pozbawienia wolności”.

W uzasadnieniu wniosku o wstrzymanie obrońca powołał się na wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, przy jednoczesnym wzięciu pod uwagę rangi i charakteru zarzutów sformułowanych pod adresem zaskarżonego wyroku. Zdaniem skarżącego „lapidarność uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego przy ogólnym spojrzeniu na treść zarzutów kasacji, dokonywanym na potrzeby rozstrzygnięcia wpadkowego w przedmiocie wniosku o wstrzymanie wykonania wyroku, wskazuje na to, że istnieje znaczny stopień prawdopodobieństwa uwzględnienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Skoro zaś tak, to zważywszy na radykalną zmianę wymiaru kary łącznej w wyroku Sądu II instancji (z kary orzeczonej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na niezwykle surową, ponad 2-krotnie wyższą, karę pozbawienia wolności) wykonywanie orzeczonej prawomocnie kary w chwili obecnej, mając na uwadze perspektywę możliwości uchylecia wyroku Sądu *ad quem*, wiązałoby się dla skazanego – również w perspektywie jego aktualnej, w pełni ustabilizowanej sytuacji osobistej i zawodowej (k. 1174-1184, t. L) – ze zbyt daleko idącymi i nader dolegliwymi konsekwencjami”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a zatem powinno być stosowane wówczas, gdy ranga zarzutów kasacyjnych i wysoki stopień prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji prowadzą do wniosku, że wykonywanie kary, przed rozpoznaniem kasacji, spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe, w zasadzie nieodwracalne skutki i tym samym łączyłoby się z wyraźnym, nieuzasadnionym pokrzywdzeniem skazanego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2023 r., III KK 645/22).

Dokonywana na potrzeby rozpoznania wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku analiza zarzutów kasacji doprowadziła Sąd Najwyższy do wniosku, że nie ziściły się wyżej wskazane przesłanki do wstrzymania wykonania wyroku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. Obrońca odwołuje się do wagi i stopnia

prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji. W tym względzie trzeba wskazać, że dla uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku to prawdopodobieństwo musiałoby być niemal zbliżone do pewności, oczywistości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2021 r., V KK 129/21; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2021 r., IV KK 103/21) i prowadzić do konkluzji o potrzebie uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18). W tej sprawie nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w kasacji obrońcy. Ostateczna ocena zasadności zarzutów kasacji wymagać będzie analizy dokonywanej na etapie merytorycznego jej rozpoznania.

Jednocześnie obrońca wskazuje na zmianę wyroku Sądu I instancji co do kary i podwyższenie przez Sąd odwoławczy kary łącznej pozbawienia wolności z kary 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zwieszeniem jej wykonania na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. W tym kontekście odnosi się również – choć bez rozwinięcia tej argumentacji, wskazując jedynie numery kart akt sprawy – do „ustabilizowanej sytuacji osobistej i zawodowej” skazanego. Fakt zaostżenia kary przez Sąd odwoławczy nie stanowi samodzielnej podstawy do zastosowania art. 532 § 1 k.p.k. Co się zaś tyczy sytuacji osobistej i zawodowej skazanego, to trzeba podnieść, że tego typu okoliczności nie stanowią przesłanki wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. Jak słusznie podkreśla się w literaturze i orzecznictwie, jeżeli treść art. 532 § 1 k.p.k. miałyby być postrzegana jako kolejna instytucja, która służy do wstrzymania wykonania kary w postępowaniu wykonawczym tylko na podstawie przesłanek faktycznych, osobistych czy rodzinnych skazanego oraz określonych okoliczności, które czyniłyby odbycie kary nadmiernie dolegliwym w aktualnej sytuacji skazanego, to zbędne było jej lokowanie w rozdziale o kasacji (tak: J. Matras, w: *Kodeks postępowania karnego. Komentarz*, red. K. Dudka, Warszawa 2020, s. 1193; z orzecznictwa – por. np.: postanowienia Sądu Najwyższego z: dnia 22 kwietnia 2020 r., IV KK 127/20; dnia 8 grudnia 2021 r., IV KK 636/21; dnia 14 stycznia 2022 r., V KK 628/21). Nie budzi wątpliwości, że umieszczenie tej instytucji w postępowaniu kasacyjnym przesądza, iż jej zastosowanie warunkowane jest bardzo wysokim

prawdopodobieństwem uznania zasadności zarzutów kasacyjnych. Zatem, jak już wskazano, można wstrzymać wykonanie prawomocnego orzeczenia na tej podstawie wtedy, gdy chociażby pobieżna analiza zarzutów kasacji wskazuje, że prawomocne orzeczenie dotknięte jest tak poważnym uchybieniem, iż wykonywanie kary może prowadzić do wyjątkowo dolegliwych lub wręcz nieodwracalnych skutków dla skazanego (por. J. Matras, *Kodeks...*, s. 1193).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji obrońcy skazanego od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie.

Z tych powodów należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

[SOP]

[f.n]